

Sygn. akt II K 1252/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Lemanowicz - Pawlak

Protokolant: stażysta Dawid Muraszewski

w obecności Prokuratury Rejonowej T. Centrum-Zachód – Doroty Wyśińskiej-Tycińskiej

po rozpoznaniu dnia 8.03.2017r.

sprawy:

P. D. (1) s. J. i B. z domu W. ur. (...) w G.-D.

skazanego:

1/ wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie **VIIIK 1426/11** z dnia 1.12.2011r.. za czyn z art. 207 §1kk i art. 157§2kk w zw. z art. 11§2kk popełniony od 1.07. 2011r. do 4.08.2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 190a§1kk popełniony w okresie od 5.08.2011r. do 11.10.2011r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; za ciąg z art. 207§1kk popełniony od początku 2005r. do 11.10.2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; w miejsce w/w kar orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby. Postanowieniem z dnia 22.10.2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

2/ wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie **VIIIK 1460/12** z dnia 11.06.2014r. za czyn z art. 244kk popełniony 15.08.2012r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 282kk popełniony 15.08.2012r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; za czyn z art. 190§1kk i art. 157§2kk w zw. z art.11§2kk na karę 1 roku pozbawienia wolności; za ciąg czyn z art. 207§1kk popełnionych od początku 2012r. do 15.08.2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 190§1kk na karę 3 miesięcy pozbawienia; w miejsce w/w kar orzeczono karę łączną w wysokości 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na 5 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 13.01.2016r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3/ wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie **VIIIK 1398/15** z dnia 10.12.2015r. czyn art. 190 §1kk w zw. z art. 64 §1kk popełniony 19.08.2015r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

orzeka

I/ na mocy art. 569§1kpk w zw. art. 91§ 2kk w zw. z art. 86§1kk w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach Sądu Rejonowego w Toruniu sygn. akt **VIIIK 1460/12** oraz Sądu Rejonowego w Toruniu sygn.. **akt VIIIK 1398/15 orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;**

II/ na podstawie art. 577 kpk zalicza na poczet orzeczonej kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 16.08.2012r. do 29.11.2012r., 19.08.2015r. do 20.08.2015r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Toruniu sygn.. akt VIIIK 1460/12

III/ pozostałe nie podlegające połączeniu rozstrzygnięcia pozostawia do odrębnego wykonania;

IV/ na podstawie art. 572kpk umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do kar orzeczonych w sprawie VIIIK 1426/11;

IV/ zwalnia oskarżonego [z kosztów sądowych, wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa;

V/ zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej skazanemu z urzędu.

Sygn. akt II K 1187/16

UZASADNIENIE

P. D. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie **VIIIK 1426/11** z dnia 1.12.2011r.. za czyn z art. 207 §1kk i art. 157§2kk w zw. z art. 11§2kk popełniony od 1.07. 2011r. do 4.08.2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 190a§1kk popełniony w okresie od 5.08.2011r. do 11.10.2011r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; za ciąg z art. 207§1kk popełniony od początku 2005r. do 11.10.2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; w miejsce w/w kar orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby. Postanowieniem z dnia 22.10.2012r. zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności. W/w karę skazany odbył w okresie od 29.11.2012r. do 8.04.2014r.

2/ Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie **VIIIK 1460/12** z dnia 11.06.2014r. za czyn z art. 244kk popełniony 15.08.2012r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 282kk popełniony 15.08.2012r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; za czyn z art. 190§1kk i art. 157§2kk w zw. z art.11§2kk na karę 1 roku pozbawienia wolności; za ciąg czyn z art. 207§1kk popełnionych od początku 2012r. do 15.08.2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 190§1kk na karę 3 miesięcy pozbawienia; w miejsce w/w kar orzeczono karę łączną w wysokości 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na 5 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 13.01.2016r. zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności. W/w karę pozbawienia wolności P. D. odbywa w okresie od 7.04.2016r. do 20.08.2017r.

3/ Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie **VIIIK 1398/15** z dnia 10.12.2015r. czyn art. 190 §1kk w zw. z art. 64 §1kk popełniony 19.08.2015r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności . W/w karę P. D. będzie odbywał w okresie od 20.08.2017r. do 15.02.2017r.

/ dowody: karta karna-k. 6-6v.,

Odpisy wyroków –k. 7-11;

Opinia o skazanym-k. 27/

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk właściwym do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji, w sytuacji gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Ze względu na to, że ostatni wyrok skazujący w I instancji wydał Sąd Rejonowy w Toruniu właściwym do orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego będzie właśnie ten Sąd.

W tym miejscu należy wskazać, iż w realiach przedmiotowej sprawy miały zastosowanie przepisy obowiązujące od 1 lipca 2015r., albowiem ostatni wyrok skazujący P. D. zapadł po tej dacie. Zgodnie z treścią art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r (Dz. U. z 2015 r., poz.396) o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy o karze łącznej, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia tej ustawy.

Z przytoczonych wyżej względów sąd wydając rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie bazował na przepisach obowiązujących po w/w nowelizacji kodeksu karnego.

Zgodnie z przepisem art. 569 § 1 k.p.k. przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione wtedy gdy zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 k.k. a oskarżony został już prawomocnie skazany co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami.

Warunki orzeczenia kary łącznej przewiduje art. 85 kk zgodnie, z którym jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Stosownie do § 2 art. 85 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa o których mowa w § 1.

Kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określa art. 86 kk. Zgodnie z tym przepisem sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

W realiach niniejszej sprawy wykonaniu podlegały kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach o sygn. akt VIII K 1460/12 w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz VIII K 1398/15 wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zatem w niniejszej sprawie kara łączna pozbawienia wolności mogła być orzeczona, w granicach od 1 roku i 8 miesięcy przy zastosowaniu pełnej absorpcji (tj. od najwyższej z kar wykonywanych) do ich sumy tj. 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zgodnie z utrwalonym w tym względzie stanowiskiem doktryny i judykatury sąd wydając wyrok łączny może wymierzyć karę łączną stosując zasadę pełnej absorpcji, jak i zasadę pełnej kumulacji biorąc dodatkowo pod uwagę „czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto(...) czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków(m.in. zachowanie się skazanego po wydaniu poszczególnych wyroków jednostkowych), przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej [Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 września 2006 r. sygn. akt II AKa 244/06]. Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi z nich oraz zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się natomiast jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów. (wyrok SA w Krakowie z 14.03.2007r., II AKa 44/07, KZS 2007/4/27).

Należy podkreślić, iż w judykaturze i piśmiennictwie wskazuje się, że absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie biorąc pod uwagę negatywną – co do sprawcy- przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw. Zasadę absorpcji stosuje się bowiem, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem, wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową, są jednorodnjowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste.

W realiach przedmiotowej sprawy pomiędzy trzema czynami, przypisanymi skazanemu, zachodziła łączność przedmiotowa. P. D. dokonał ich jednak przeciwko różnym pokrzywdzonym, zaś pomiędzy czynami objętymi wyrokiem w sprawie VIIK 1460/12 a przestępstwem, za które został skazany na mocy wyroku w sprawie VIIK 1398/15, upłynął duży odstęp czasu. Pozostałe czyny były skierowane przeciwko innym dobrom prawnym oraz różnym pokrzywdzonym. Co więcej analizując charakter czynów przypisanych skazanemu, na mocy wyroków w sprawach VIIK 1460/12 i (...), należy zauważyć, iż w zachowania P. D. widoczna jest tendencja do eskalacji agresywnych zachowań.

Przy wymiarze kary łącznej sąd wziął pod uwagę również opinię o skazanym z Zakładu Karnego w K., z której wynika, iż przed osadzeniem w jednostce penitencjarnej najprawdopodobniej P. D. prowadził tryb życia osoby bezdomnej, nie ma możliwości powrotu do miejsca zamieszkania rodziców z uwagi na awanturnicze i aspołeczne zachowanie. U skazanego rozpoznano zespół zależności alkoholowej oraz zaburzenia osobowości mieszane. Pod wpływem alkoholu opiniowany przejawia zachowania agresywne wobec własnej osoby oraz najbliższego otoczenia.

Do odbycia kary pozbawienia wolności został doprowadzony. Jego zachowanie w warunkach izolacji penitencjarnej oceniono jako przeciętne. Dotychczas nie był nagradzany regulaminowo, raz karany dyscyplinarnie 7.11.2016r. za nieregulaminowe zachowanie. Wobec przełożonych stara się prezentować regulaminową postawę, w gronie współosadzonych stara się funkcjonować poprawnie, bezkonfliktowo. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego, nie odnotowano również zachowań autoagresywnych bądź agresywnych. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, realizację powierzonych zadań oceniono na poziomie miernym. Nie był zainteresowany podjęciem zatrudnienia w jednostce penitencjarnej.

Zdaniem sądu w/w okoliczności nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do zastosowania całkowitej absorpcji. Redukowanie kar poprzez stosowanie całkowitej absorpcji stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć bynajmniej nie ograniczaniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się sprawca dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar.

Mając powyższe względy na uwadze sąd orzekł wobec skazanego karę łączną w wysokości 2 lat miesięcy pozbawienia wolności.

W tym miejscu należy podnieść, iż w judykaturze podkreśla się, że na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem jak wskazano wyżej całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (wyrok SA w Katowicach z 20.05.2008r. IIAKa 129/08).

Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. (vide: I.).

Reasumując należy zatem wskazać, iż zdaniem sądu w realiach przedmiotowej sprawy nie zachodziły przesłanki do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Zatem ostatecznie wymierzona skazanemu kara łączna w wysokości 2 lat pozbawienia wolności, jawi się, jako kara w wymiarze najbardziej racjonalnym. Sąd uwzględnił przede wszystkim fakt, że mimo stosowania wobec niego szeregu oddziaływań probacyjnych, P. D. dopuszczał się kolejnych przestępstw o znacznym ładunku społecznej szkodliwości. Znamiennym jest fakt, iż jego zachowanie nawet w warunkach izolacji penitencjarnej nie jest pozytywne- był karany dyscyplinarnie (co znamienne już po złożeniu wniosku o wydanie wyroku łącznego), zaś jego postępy w realizacji zadań wynikających z systemu programowego oddziaływania oceniono na poziomie miernym. Powyższe okoliczności zdaniem sądu dają asumpt do konkluzji, iż w stosunku do skazanego nie można wysnuć pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Zdaniem sądu orzeczony wymiar kary łącznej będzie z jednej strony stanowił dla skazanego dostateczną dolegliwość i spełni cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej, nie będzie bowiem w odczuciu społecznym postrzegany jako bezzasadne premiowanie wielokrotnych sprawców przestępstw.

W myśl art. 577 kpk sąd zaliczył na poczet kary łącznej okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 16.08.2012r. do 29.11.2012r., 19.08.2015r. do 20.08.2015r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Toruniu sygn.. akt VIIIK 1460/12.

Nadto podstawie art. 572kpk sąd umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do kary orzeczonej w sprawie VIIIK 1426/11 .

Sąd orzekł także, że pozostałe nie podlegające połączeniu rozstrzygnięcia pozostawia do odrębnego wykonania.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie z art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, Nr 49, poz. 223 ze zm.) uznając, iż uiszczenie stosownych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację finansową, albowiem przebywając w zakładzie karnym nie ma możliwości pozyskania środków na pokrycie tych należności sądowych.

Nadto sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 120 zł powiększoną o należną stawkę podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej skazanemu z urzędu uwzględniając charakter sprawy oraz nakład pracy obrońcy. Powyższe rozstrzygnięcie znajduje podstawę prawną w § 17 ust. 5 oraz § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714).